

MICHELIN

Portugalia

*Zielony
Przewodnik*

Tytuł oryginału

Le Guide Vert – Portugal

Tłumaczenie

Marta Duda-Gryc, Maria Głuch, Lucyna Mazur

Aktualizacja

Magdalena Kubas

Redaktor prowadzący

Agnieszka Krawczyk

Redakcja

Ewa Rupniewska Balmas

Redakcja techniczna map

Véronique Aissani, Alain Baldet, Michèle Cana, Philippe Cochard, Olivier Guinet, Thierry Lemasson, Fabienne Renard, Cartographia, Patrycja Mikulska

Fotoedycja

Dawid Kwoka

Projekt graficzny

Christele Le Déan

Skład

MSP Studio Magdalena Suchy-Polańska

Wydawnictwo Helion

ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice

tel.: 32 2309863

e-mail: redakcja@bezdroza.pl

Księgarnia internetowa: <http://bezdroza.pl>

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres:

<http://bezdroza.pl/user/opinie/?bepoz3>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

Wydanie III

ISBN 978-83-246-8615-5

Copyright © Le Guide Vert Michelin – Michelin & cie

- **Kup książkę**
- **Poleć książkę**
- **Oceń książkę**

- **Księgarnia internetowa**
- **Lubię to!**
- Nasza społeczność**

Regiony opisane w przewodniku:

(zob. również: mapa okładkowa)

1 Lizbona i okolice	s. 79
2 Alentejo	s. 203
3 Algarve	s. 241
4 Beiras	s. 285
5 Porto i Północ	s. 345

Portugalia

Kup książkę

Poleć książkę

Winda Santa Justa w Chiado
© michałryński / Fotolia.com

Kup książkę

Poleć książkę

Lizbona i okolice **1**

▶ Lizbona★★★	80
▶ Serra da Arrábida★	145
▶ Setúbal★	150
▶ Sintra★★★	155
▶ Pałac i klasztor Mafra★	164
▶ Santarém★	168
▶ Óbidos★★	173
▶ Nazaré★	177
▶ Alcobaça★★	181
▶ Klasztor Batalha★★★	185
▶ Leiria	189
▶ Fatima	191
▶ Tomar★★	195
▶ Abrantes	199

Lizbona

Lisboa

564 245 mieszkańców (Aglomeracja 2,9 mln)
 Dystrykt Lizbona

INFORMACJE PRAKTYCZNE S. 132

POŁOŻENIE

311 km na południe od Porto i 196 km na południe od Coimbrы.

PARKINGI

Najlepiej skorzystać z parkingu hotelowego lub z podziemnych parkingów w dzielnicy Baixa, Chiado lub przy Praça dos Restauradores.

ZOBACZ KONIECZNIE

Rejs statkiem po Tagu; tramwaj nr 28 z Graça do Estrela, Baixa i Chiado; degustacja *pastel de nata* i kawy w Fábrica dos Pastéis de Belém; barwienie tkanin w Feira da Ladra.

ORGANIZACJA CZASU

Na zwiedzanie miasta trzeba przeznaczyć co najmniej 4 dni. Należy pamiętać, że w poniedziałki lub wtorki muzea są zwykle zamknięte, a w niedzielę można skorzystać z wolnych wstępów. Alfamę najlepiej zwiedzać rano, gdy ulice zastawione są straganami. Popołudnie to dobra pora na zobaczenie Bairro Alto, ponieważ butik młodych kreatorów mody otwierane są dosyć późno, a dzielnica tętni życiem dopiero nocą.

DLA DZIECI

Oceanarium Parku Narodów; planetarium Gulbenkiana; Muzeum Marionetek; park Monsanto; ogród zoologiczny, *elevadores* (wyciągi i windy miejskie).

Owiana wiatrem od Atlantyku, skąpana w śródziemnomorskim słońcu... Lizbona – łacińskie miasto na zachodnim krańcu Europy. Położona zarówno nad oceanem, jak i skupiona przy rzece „Lizboa” (wymowa portugalska), powstała w niecce w estuarium Tagu. Miasto, które było portem wielkich żeglarzy i jednym z głównych ośrodków renesansu, nie pozwala zapomnieć o sobie, o burzliwych dziejach morskich i utraconym imperium. To miejsce ciągłych zmian, kulturowy tygiel, wyjątkowa stolica skromnego kraju, która długo dławiona była dyktaturą. Obudzona z letargu Lizbona jest dziś symbolem portugalskiego dynamizmu. Licząca ponad 2 mln mieszkańców aglomeracja dominuje kulturalnie, politycznie i ekonomicznie nad resztą kraju, mimo że to Porto jest najważniejszym ośrodkiem przemysłowym. Lizbona, jako miejsce silnie zakorzenione w europejskiej kulturze i całkowicie odmienione po dwudziestu latach prac, stała się nowoczesną, kreatywną i przedsiębiorczą stolicą. Mimo to miasto *fado* i *saudade* niezmiennie zaprasza do włóczęgi i oddania się marzeniom. Miejsce to ma niezwykły urok, tworzony przez mieszankę życzliwości i nonszalancji. Trudno mu nie ulec.

Kup książkę

Poleć książkę

Trzęsienie ziemi w Lizbonie
© Erica Guilane-Nachez / Fotolia.com

Informacje wstępne

MIASTO PEŁNE HISTORII

Początki

Według legendy „Olissipo” stworzył Ulisses. Początkowo była prawdopodobnie fenicką faktorią (1200 lat p.n.e), nazywaną „Alissubo” (miła zatoka); byłaby w ten sposób najstarszym miastem zachodniej Europy. Grecy i Kartagińczycy przybywali tu, by handlować. Po podboju i kolonizacji rzymskiej oraz krótkim okresie inwazji germańskiej nastąpiło długie panowanie Arabów (711–1147). Wreszcie z pomocą krzyżowców odebrano miasto Maurom. Pod koniec XIII w., dzięki założeniu uniwersytetu, Lizbona zastąpiła Coimbrę, na dobre stając się stolicą królestwa.

Epoka wielkich odkryć

Ten okres to prawdziwy „złoty wiek” w historii miasta. Od początku XV w. Henryk Żeglarz organizował wyprawy morskie. Stopniowo spenetrowano wybrzeża Afryki, następnie Vasco da Gama odkrył drogę morską do Indii, a Pedro Álvares Cabral dopłynął do Brazylii. Przyprawy wszelkiego rodzaju, egzotyczne brazylijskie drewno, złoto i kamienie szlachetne, chiński jedwab, japońskie perły – te niezwykle bogactwa przywożone z dalekich krajów wypełniły ładownie statków, które podpływały pod okna zamku królewskiego w Alcáçova, w sercu dolnego miasta. Wszystkie złożyły się na fortunę stolicy i całego kraju.

„Królowa Tagu”, jak nazywano Lizbonę, była sercem imperium, ośrodkiem handlowym rywalizującym z Wenecją i Genuą. Miasto zyskało wiele znaczących budowli, a w porcie panował ciągły ruch. W sztuce okres ten to apogeum baroku manielińskiego, którego styl dekoratorski inspirowany był motywami morskimi, czego przykład stanowi klasztor Hieronimitów w Belém.

Ziemia się trzęsie

W znajdującej się w strefie aktywności sejsmicznej Lizbonie raz po raz zdarzały się trzęsienia ziemi. Jednak 1 listopada 1755 r., w dniu Wszystkich Świętych, w porze

Kup książkę

Poleć książkę

Najpiękniejsze dzielnice i zabytki Lizbony

TORRE DE BELÉM

***

Zobacz koniecznie

Castelo de São Jorge

**

Warto odwiedzić

Parque Eduardo VII

*

Godne uwagi

Docas

Inne miejsca opisane w przewodniku

Czarne napisy w ramkach oznaczają dzielnice

Kup książkę

Poleć książkę

LIZBONA I OKOLICE

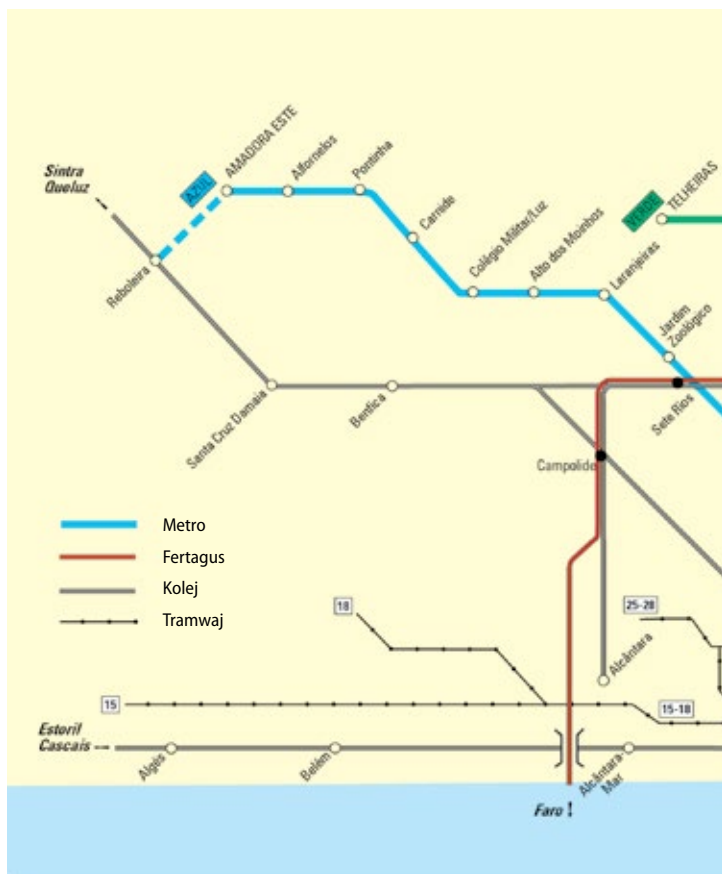
sumy, niszczycielskie trzęsienie ziemi i spowodowana nim fala zniszczyły Lizbonę w dwóch trzecich, pochłaniając przynajmniej 15 tys. ofiar. Dzielnica Baixa została zrównana z ziemią. Do jej odbudowy doprowadził **markiz de Pombal**, narzucając plan szachownicy i nowoczesną koncepcję urbanistyczną.

Przemiany

Po krótkim okresie inwazji napoleońskiej w 1807 r. i w całym XIX w. Lizbona była sceną nieustannych zawierch politycznych, które zakończyły się w 1910 r. ustanowieniem republiki. Jednak niestabilna sytuacja w kraju wciąż trwała, częste były rewolucje i zamachy stanu – aż do 1932 r., kiedy to prezydentem kraju został Salazar. Neutralność Portugalii podczas II wojny światowej sprawiła, że Lizbona stała się stolicą szpiegostwa. Dyktatura, odpowiedzialna za duszną atmosferę i stagnację ekonomiczną, zakończyła się radosną i pokojową rewolucją goździków w dniu 25 kwietnia 1974 r. Wydarzenie to położyło jednocześnie kres wojnom kolonialnym (1961–74). W ciągu kilku miesięcy do Lizbony przybyło kilkaset tysięcy uchodźców (*retornados*) z dawnych kolonii afrykańskich.

Otwarcie na świat

W latach 80. Lizbona bardzo szybko się unowocześniła. Skorzystała w ogromnej mierze z pomocy finansowej po wejściu w 1986 r. do Unii Europejskiej. W 1994 r.

Kup książkę

Poleć książkę

została wybrana europejską stolicą kultury i ponownie zaczęła błyszczeć swą artystyczną i kulturalną klasą. Wystawa Expo, która odbyła się w Lizbonie w 1998 r. (6 mln odwiedzających), zadziałała jak katalizator na restaurację miasta, modernizację transportu oraz zagospodarowanie północnego brzegu Tagu. Od tego czasu jest to dynamiczny ośrodek, w którym rozgrywane były mecze Mistrzostw Europy w piłce nożnej (Euro 2004).

KOLORY LIZBONY

Zimą zalana deszczem Lizbona może wydać się szara, smutna i mglista, jednak latem słońce jest tak intensywne, że miasto jawi się w pastelowych odcieniach różu i ochry. Niektóre dawne dzielnice o prowincjonalnym uroku nadal mają w sobie cień dekadencji, ze swoimi zmruszałymi pałacami i barami bez szyldów. Panuje tam leniwa atmosfera, coś pomiędzy odrzuceniem a słodyczą życia, czyli *saudade*, portugalska melancholia. Mieszkańcy, otoczeni zgrzytającymi tramwajami, nigdzie się nie spieszą. Klimat jest łagodny, z delikatną bryzą morską, która pomaga przetrwać największe letnie upały.

MIASTO RÓŻNOKOLOROWE, MIASTO NOWOCZESNE

Pięć wieków panowania rzymskiego nadało Lizbonie śródziemnomorski charakter. Wyznawcy trzech wielkich religii żyli tu razem aż do końca XV w., kiedy to Żydzi zostali wygnani z Półwyspu Iberyjskiego. W dobie wielkich odkryć było to pierwsze kosmopolityczne miasto europejskie i serce kolonialnego imperium (sprowadzono tu wówczas wielu niewolników afrykańskich), które przestało istnieć jako ostatnie. Obecnie Lizbona nadal pozostaje miastem kulturowo różnorodnym – można tu spotkać uciekinierów z Afryki portugalskojęzycznej, mieszkańców Wysp Zielonego Przylądka, Brazylijczyków, Hindusów z Goa...

Od wioskowego życia...

Lizbończycy są życzliwi, ale bardziej powściągliwi niż ich hiszpańscy sąsiedzi. Lizbona jest miastem wspólnotowym, przypominającym dawne metropolie świata arabskiego, do których kiedyś należała. W *bairros* (dzielnicach), mieszka razem wiele pokoleń, a wzajemna pomoc i solidarność sąsiedzka łągodzą trudy życia. Bliskie relacje zawiązują się również w wielu tawernach i małych sklepach kolonialnych (*lugares*). Panie domu rozmawiają na progach i suszą w oknach bieliznę, podczas gdy wielu kibiców dwóch klubów lizbońskich – Benfiki i Sportingu – toczy dysputy, czekając na wynik meczu. Wciąż jeszcze piecze się sardynki na świeżym powietrzu, na małych, przenośnych *fogareiros*. Obwoźni handlarze, czyścibuty czy przedstawiciele innych drobnych zawodów przemierzają ulice, zwłaszcza dolnego miasta. Mieszkańcy dzielnic najbardziej są poruszeni w czerwcu, kiedy obchodzą dni ludowych świąt.

...po problemy wielkowiejskiej stolicy

W ciągu kilku lat Lizbona energicznie wkroczyła w świat społeczeństwa konsumpcyjnego. Zwolnienie gospodarki miało miejsce po latach dostatku (lata 80. i 90. XX w.), kiedy to wielu Portugalczyków zadłużyło się i od tej pory jest zmuszonych żyć na kredyt. Pojawiły się problemy: permanentnie zakorkowane ulice, coraz większe nierówności społeczne, narkotyki, slumsy (w Benfice, w pobliżu lotniska)... Niektóre budynki symbolizują lata wzrostu ekonomicznego: postmodernistyczne wieże Amoreiras, siedziby banku BNU i Caixa Geral de Depósitos, gigantyczne centrum handlowe Colombo. Trzeba przyznać, że Lizbona posiada niezwykłą zdolność łączenia nowych elementów, wolną od przykrych wizualnych zgrzytów. I tylko zimowe deszcze ukazują patynę starych dzielnic, czasem odnowionych w nieco kiczowatym stylu. Na południu, niedaleko Tagu, położone jest niewielkie Stare Miasto, podczas gdy nowoczesna aglomeracja rozwija się na północy, w kierunku Sintry, na wschód w kierunku Vila Franca de Xira i na zachód ku Cascais. Dzielnice-sypialnie wyrastają na okolicznych wzgórzach, oddzielone od siebie polami.

WĘDRÓWKI PO DZIELNICACH

Lizbona położona jest na siedmiu wzgórzach, z których roztaczają się wspaniałe widoki. Rzadko które budynki mają więcej niż kilka pięter, więc prawie z każdego miejsca widać niebo bez unoszenia głowy lub wszechobecne panoramy Tagu

MAŁY SŁOWNICZEK SPACEROWICZA

Lizbona jest miastem stworzonym dla spacerowiczów. Ruchliwe uliczki wychodzą na piękne punkty widokowe (*miradouros*), ogrody czy spokojne parki z egzotyczną roślinnością. Labirynty starych dzielnic z niezliczonymi zaułkami (*becos*) kuszą, by powąłęsać się po mieście. Warto wejść niekształtnymi schodami (*escadinhas*), przejść kręte (*calçadas*) lub poprzeczne uliczki (*travessas*) albo zajrzeć na podwórza (*patios*). Na wielu tarasach kawiarnianych lub restauracyjnych można przyjemnie wypocząć.

Kup książkę

Poleć książkę

czy dachów miasta. Trudno jest ogarnąć budowę tej aglomeracji, jej labirynty, wzgórza i doliny. W starej Lizbonie niewiele jest zabytków najwyższej klasy: są to przede wszystkim barokowe kościoły i budowle z XVIII i XIX w., w pastelowych kolorach lub pokryte *azulejos*. Łatwiej jest się więc orientować wg położenia rzeki lub wzgórz.

Lizbona nie poddała się unifikacji jako miasto – jak stało się to z wieloma europejskimi stolicami. Wiele jej dzielnic ma własny charakter: są spokojne lub ruchliwe, eleganckie lub zwyczajne, w których najczęściej mieszają się różne style. Od Tagu, w kierunku północnym:

Baixa – Na pierwszym planie widać Lizbonę XVIII-wieczną, dolne miasto i Rossio, Praça dos Restauradores i Avenida da Liberdade. Jest to dzielnica tradycyjnie handlowa i nerwalgiczny punkt Lizbony. W tym bardzo ruchliwym miejscu można w ciągu dnia spotkać turystów, ale również pracowników banków, sprzedawców biletów na loterie czy nawet czyścibutów, podczas gdy wieczorem po opustoszałej dzielnicy poruszają się tylko samochody.

Na północy dolnego miasta nowoczesne dzielnice zbudowane wokół **parku Eduardo VII** i za nim (dzielnice handlowe **Campo Pequeno** i **Campo Grande**) przecięte są kilkoma alejami: Fontes Pereira de Melo, da República, de Roma, de Berna itd.

Chiado – Ta handlowa, elegancka dzielnica intelektualistów położona jest na wzgórzu po lewej stronie. W Chiado, a zwłaszcza przy ulicach Carmo i Garrett, znajdowały się przed pożarem z 1988 r. wielkie sklepy. Po odbudowie dzielnicy większość słynnych marek porzuciła tę lokalizację, zachowały się jednak księgarnie i kilka sklepików o drewnianych witrynach.

Bairro Alto – Ta ruchliwa dniem i nocą dzielnica, położona na wzgórzu São Roque, wznosi się nad Chiado. W latach 80. XX w. osiedliła się tu nowa fala ludności: dzięki barom, dyskotekom, restauracjom i butikom stylistów i designerów miejsce to stało się modne i zajmuje ważne miejsce na mapie nocnych rozrywek stolicy.

Na zachód leżą willowe dzielnice: **Madragoa**, **Estrela** i **Lapa**.

Alfama, **Mouraria** i **Graça** – Po prawej stronie, na wzgórzach, gdzie wznosi się zamek São Jorge, położone są średniowieczne dzielnice Alfama i Mouraria, o krętych, stromych ulicach, mieniących się wieloma barwami i przypominających o dzieciństwie Maurów. W ciągu dnia dzielnicę ożywiają targi (na ulicach São Pedro i dos Remédios, pchli targ na Campo de Santa Clara); wieczorem, niczym w północnoafrykańskiej medynie, mieszkańcy odpoczywają na podwórzach domów (chyba że jest to dzień świąteczny). Miło jest wtedy pospacerować słabo oświetlonymi ulicami. Graça, na wzgórzu nad Alfamą, to dzielnica głównie willowa, z której rozciąga się wspaniały widok na całe miasto.

Port i Tag – Poczynając od **Cais do Sodré**, strefy portowej w pobliżu Praça do Comércio, aż po **Docas**, czyli dawne składy, gdzie jest wiele barów i dyskotek, wszędzie odczuwa się obecność rzeki. To właśnie na brzegach Tagu rozciągają się dwie dzielnice – symbole dawnej i obecnej Lizbony: **Belém** na północnym zachodzie, kolebka sztuki manielińskiej, oraz **Park Narodów** po drugiej stronie, na północnym wschodzie. Ten park rozrywek, założony w miejscu, gdzie w 1998 r. odbyło się Expo, był częścią planu ożywienia brzegów Tagu i zmiany oblicza dawnej dzielnicy przemysłowej.

★★ Centrum pombalińskie: Baixa [Plan II](#)

2 godz. Trasa zaznaczona na planie.

Ta część miasta, kompletnie zrujnowana trzęsieniem ziemi i falą powodziową z 1755 r., została odbudowana wg planów markiza de Pombal: jej architektura jest funkcjonalna, budynki neoklasycystyczne, a cała dzielnica – zbudowana na planie szachownicy.

Kup książkę

Poleć książkę

Praça dos Restauradores K2

Miejsce to zawdzięcza swoją nazwę ludziom, którzy w 1640 r. zbuntowali się przeciwko dominacji hiszpańskiej i proklamowali niepodległość Portugalii. W centrum stoi obelisk upamiętniający te wydarzenia. W zachodniej części placu mieści się **pałac Foz**, zbudowany pod koniec XVIII w. przez włoskiego architekta Francesco Savario. Ten budynek pokryty tynkiem łososiowego koloru mieści biuro informacji turystycznej Lizbony i całej Portugalii. Plac wychodzi na Avenida da Liberdade, wielką arterię prowadzącą do parku Eduardo VII.

Po lewej stronie pałacu Foz stoi **Éden Teatro**, dzieło architekta Cassiano Branco, otwarty w 1937 r. Część fasady jest utrzymana częściowo w stylu *art déco*, a częściowo odzwierciedla nurt futurystyczny; schody prowadzą na różne poziomy sali. Obecnie mieści się tu luksusowy hotel.

► *Należy pójść Travessa do Santo Antão, a następnie skręcić w prawo.*

Rua das Portas de Santo Antão to bardzo ruchliwa wieczorami uliczka, przy której mieści się wiele sal koncertowych (Coliseu dos Recreios pod nr. 96), kawiarenki i tradycyjne sklepiki. Idąc w głąb **Casa do Alentejo**, pod nr. 58 można odkryć niezwykle mauretańskie patio i sale restauracji pokryte *azulejos*. Miejsce to jest poświęcone promocji regionu Alentejo i miło się kojarzy tym jego mieszkańcom, którzy żyją w Lizbonie.

► *Wracając na południe Praça dos Restauradores, należy przejść wzdłuż fasady neomanuelińskiej (XIX w.) Estação do Rossio.*

Słynny **dworzec Rossio**, który odciąża Sintrę i Leirię, ma wielkie drzwi w kształcie podkowy.

► *Skręcając w lewo, można dojść do Praça Dom Pedro IV.*

★ Wokół Rossio K2-3

Odrestaurowany w 2001 r. **Praça Dom Pedro IV**, częściej zwany Rossio, ruchliwy plac dzielnicy Baixa, istnieje od XIII w. i był świadkiem m.in. wielu spaleń na stosie. Przed trzęsieniem ziemi w 1755 r. stało tu wiele ważnych dla miasta budynków. Obecny wygląd placu to zasługa markiza de Pombal. Na jego środku wznosi się pomnik z brązu (1870) króla Dom Pedro IV, pierwszego władcy Brazylii, oraz dwie barokowe fontanny. Uwagę przykuwa dwukolorowa, falista mozaika pokrywająca centralną część placu. Rossio z trzech stron otaczają XVIII- i XIX-wieczne budynki, w których na parterze mieszczą się kawiarnie, a wśród nich słynna **Nicola** o fasadzie w stylu *art déco*, oraz małe sklepiki, które zachowały dekoracje z początku XX w. Warto rzucić okiem na sklepik w pobliżu Nicola, zdobiony *azulejos* autorstwa Rafael Bordalo Pinheiro, lub wstąpić na rogu Largo de S. Domingos, obok sklepu kapeluszniczego z XIX w., do maleńkiej kawiarenki, gdzie pija się słynny likier wiśniowy *ginginha*.

Teatr Narodowy Dona Maria II, w stylu neoklasycystycznym, zamyka plac od północy. Został on zbudowany ok. 1840 r. w miejscu dawnego pałacu inkwizycji; nad frontonem stoi statua Gila Vicente, znanego XVI-wiecznego dramaturga portugalskiego.

Na południe od Rossio skręcamy w lewo, w Rua da Betesga.

Praça da Figueira, na planie kwadratu, ze statuą Jana I (1971) w centrum, jest otoczona klasycystycznymi budynkami. Tylne taras znanej kawiarni-cukierni Suíça (zob. *Informacje praktyczne*), której główna fasada wychodzi na Rossio, to znakomity punkt, by podziwiać zamek, oddychając atmosferą dzielnicy.

Idąc w stronę Tagu, zauważyć można, że ulice Baixy tworzą szachownicę pomiędzy Rossio a rzeką. Są częściowo brukowane; wzdłuż nich mieszczą się sklepy. **Rua Augusta**, szeroka, elegancka, brukowana ulica łączy Rossio z centrum Praça do Comércio na brzegu Tagu. **Rua Áurea** (złota ulica, dziś siedziba bankierów, jubilerów i złotników) oraz **Rua da Prata** (srebrna) przypominają swoimi nazwami, że w XV i XVI w. było to centrum handlu metalami szlachetnymi. Równoległe ulice noszą nazwy cechów, np. Rua dos Douradores (złotników), dos Correeiros (rymarzy), dos Sapateiros (szewców).

Kup książkę

Poleć książkę

Praça do Comércio
© rob_st / Fotolia.com

Museu do Design e da Moda (MUDE) – Rua Augusta 24 - ☎ 218886117 - www.mude.pt
- codz. z wyjątkiem pn. 10.00–18.00 - wstęp wolny. W surowym wnętrzu z cementu, zaprojektowanym przez R. Carvalho i J. Villhena, można zobaczyć dzieła kreatorów *haute couture* oraz portugalskie wzornictwo przemysłowe. Ekspozycje są czasowe. Zatrzymajmy się na Rua dos Correiros.

Dwa kroki od Praça do Comércio, w suterenie Banco Comercial Português, znajdują się ruiny rzymskie **Núcleo Arqueológico**. Zbiory muzeum pomagają zrozumieć historię Baixy od VII w. p.n.e. W sali przy wejściu prezentowane są przedmioty z różnych epok, odnalezione w trakcie wykopalisk archeologicznych. Szklana posadzka pozwala obserwować przekrój przez układ warstw powstałych przez wieki istnienia. W miejscu tym funkcjonowała niegdyś fabryka wyrobów garncarskich (V–III w. p.n.e.), nekropolia (II w. p.n.e.) oraz, od I do V w., ważny kompleks portowy i przetwórstwa ryb (zbiorniki do nasalania). Warto zwrócić uwagę zwłaszcza na mozaikę z III w. i piec do wypalania ceramiki z okresu arabskiego. Rua dos Correiros 9 - ☎ 211 13 10 04 - zwiedzanie z przewodnikiem (45 min) po angielsku i francusku, czw. i nd. 12.00 i 17.00, po portugalsku pozostałe dni tygodnia 10.00, 11.00, 15.00, 16.00 - wstęp wolny, zalecana rezerwacja dzień wcześniej (na miejscu lub telefonicznie).

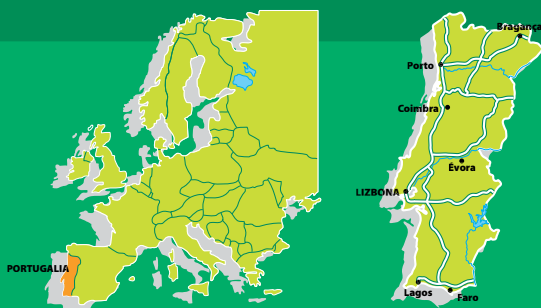
★★ Praça do Comércio (lub Terreiro do Paço) K4

Na brzegu Tagu wznosił się zamek królewski, który w 1755 r. został zniszczony przez trzęsienie ziemi i tsunami. Na jego pamiętkę lizbończycy wciąż nazywają to wspaniałe miejsce Placem Zamkowym (Terreiro do Paço). Ma on 192 m długości i 177 m szerokości, a z trzech stron otaczają go klasycystyczne budynki, w których mieści się giełda i wiele ministerstw. Piętra o fasadach w żółtawym kolorze spoczywają na arkadowej galerii, a całość doskonale obrazuje styl pombaliński, skromny i elegancki zarazem. Pośrodku placu, na osi barokowego łuku triumfalnego (XIX w.), stoi pomnik króla Józefa I na koniu, dzieło Machado de Castro (1775). W wielu momentach historii kraju plac ten odegrał ważną rolę. To tutaj 1 lutego 1908 r. zostali zamordowani król Karol I i książę Ludwik Filip. W **Café Martinho da Arcada** (róg Rua da Prata i Praça do Comércio), gdzie zwykł przychodzić Fernando Pessoa, stoi jeszcze stolik, przy którym napisał jedno ze swoich najsztywniejszych dzieł, *Mensagem*. Tutaj również wypił swoją ostatnią kawę, dzień przed zabraniem go do szpitala (27 listopada 1935 r.).

Kup książkę

Poleć książkę

Portugalia

Ruszajcie w świat z przewodnikami Michelin!

W trzech częściach **Zielonego Przewodnika** znajdziecie niezbędne informacje, dzięki którym odkryjecie cel Waszej podróży:

- **Organizacja podróży** – informacje przydatne przed i w trakcie wyjazdu
- **O kraju** – wiadomości geograficzno-historyczne i kulturowe
- **Odkrywanie Portugalii** – trasy zwiedzania i opisy interesujących miejsc

Gwiazdki – tradycyjny system oceny atrakcji turystycznych

zobacz koniecznie

warto odwiedzić

godne uwagi

Pełny zestaw dokładnych **map**:

- **Mapa ogólna kraju**
- **Plany miast i zabytków**
- **Mapy tematyczne i trasy wycieczek**

Wybrane **adresy na każdą kieszeń**

Hotele, pokoje gościnne, restauracje, bary i gospody

Propozycje **zwiedzania z rodziną**

Miejsca i atrakcje dla rodzin z dziećmi oznaczone symbolem

Nr katalogowy: **15836**

Księgarnia internetowa:
<http://bezdroza.pl>

Zamówienia telefoniczne:
tel.: 0 801 339900
kom.: 0 601 339900

Zaplanuj trasę podróży
z serwisem
www.ViaMichelin.com

ISBN 978-83-246-8615-5

9 788324 686155 >

Cena 49,90 zł

PROGRAM PARTNERSKI

GRUPY WYDAWNICZEJ HELION

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW
w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA WYDAWNICZA

 Helion SA